

[Jørgen Jørgensen (Lejre).]

stand til at vække interessen hos den unge slægt, ikke alene for det faglige arbejde, men også for almene problemer. Der er i tiden en stærk tendens til at koncentrere al undervisning om det faglige og det tekniske, og det er nødvendigt, det vil man vanskeligt kunne indvende noget imod, men det faglige må ikke få så stor en plads, at det tager bort forståelsen af, at der er noget alment, som er nødvendigt og vigtigt fremfor alt andet i et demokrati, nemlig at ungdommen i sin opvækst, i den undervisning den modtager, får et stærkt indtryk af, at demokrati ikke alene er det at kræve til sig selv, men også er det at lære at vise hensyn overfor andre, overfor sine medborgere, overfor det almene, overfor det samfund, som vi i et demokrati alle har pligt til at støtte.

Jeg anbefaler lovforslaget til velvillig behandling og hurtig gennemførelse her i tinget.

Ingmar Wagner: Kommunisterne hilser det foreliggende forslag om udvidet ungdomsundervisning og hjælp til fritidsforanstaltninger som et beskedent fremskridt. Med dette lovforslag røres der ved en række ungdomsproblemer, hvis løsning er af stor vigtighed, en løsning, som bør gennemføres snarest muligt som en første hjælp til de unge, der ønsker at dygtiggøre sig, og som en hjælp til ungdommens fritidsarbejde.

Undervisningsministeren sagde i sin fremsættelsestale, at dette forslag også måtte ses på baggrund af den stærke stigning, der i de kommende år kan forventes i antallet af unge, der har krav på en uddannelse efter folkeskolen. Det kommunistiske parti er helt enigt med undervisningsministeren i, at de store årgange af unge, som kommer, er et problem, der lægger et afgørende ansvar på folkettinget, men skal dette store problem løses, er det også nødvendigt, at der gribes til helt anderledes foranstaltninger. For virkelig at kunne udrette noget på dette område må man naturligvis indgående se på de unges uddannelsesmuligheder og ved si-

den af naturligvis også på deres beskæftigelsesmuligheder. Det er undervisningen, der i dag er til debat, og skal der ske væsentlige forbedringer på dette område, er det efter vor mening ikke nok at vedtage nye love, men den første betingelse er, at der igangsættes et omfattende skolebyggeri.

Enhver er vidende om, at allerede på nuværende tidspunkt er alle skoler, bogstavelig talt alle, fyldt til bristepunktet med børn. Hvordan vil det så ikke gå, når man nu forsøgsvis udvider undervisningspligten, et forslag, som vi ellers har sympati for, såfremt der ikke gennem et skolebyggeri gives mulighed for dets gennemførelse? En umiddelbar udvidelse af undervisningspligten lader sig jo slet ikke gennemføre, og helt galt vil det gå senere hen, når ungdomsskolerne skal modtage de store årgange. Derfor foreslår vort parti ganske enkelt, at man standser det udvidede kasernebyggeri og i stedet for bygger skoler til ungdommen. Først da har denne lov mulighed for at blive gennemført tilfredsstillende.

Hvad ungdomsskolerne angår, kan jeg på mit partis vegne tilslutte mig dette forslag. Der er kun een forudsætning: at undervisningen kommer til at foregå om dagen indenfor den almindelige arbejdstid, og at det bliver arbejdsgiverne, der betaler de unge fuld løn i undervisningstiden. Vi kan på ingen måde tilslutte os noget forslag om aften-skoleundervisning. Erfaringerne fra lærlingenes tekniske aften-skoler viser med al tydelighed, at aftenundervisning bør afskaffes; det er også den første betingelse for, at ungdomsundervisningen kan blive populær og gavnlig. Såvidt mig bekendt understreges kommunisternes synspunkt også af de erfaringer, der er indhøstet på de såkaldte skoler for ufaglærte, der jo ikke har haft nogen ubetinget succes; det er ikke blot navnet på disse skoler, der har virket skadeligt — det har efter vor mening mindre betydning — men den manglende tilslutning til undervisningen i disse skoler skyldes sikkert, at undervisningen foregår om aftenen efter arbejdets ophør. En sådan under-